Ч. 114 Второк 8 червня (26 мая) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З засїданя палати послів. — Положене в Туреччині. — З'їзди монархів.

Slavische Korresp. доносить, що рускій клюб розділив ся в пятницю на дві части. По виступленю старорусинів і пос. Трильовского лишило ся в клюбі 24 членів, тепер же виступило знов пять послів буковиньских, а то: Василько, Спинул, Семака, Пігуляк і Лукашевич і оснували самостійний клюб буковиньских Русинів, котрого президентом есть пос. Василько, а его заступником пос. Пігуляк. — Про причину того виступленя буковиньских послів пишуть до „Діла“: Буковиньскі посли домагали ся в пятницю свободи голосованя. Коли клюб відмовив їм того дозволу, они виступили. Кождий з руских клюбів, галицкий і буковиньский буде мати самостійну тактику. Імовірно оба клюби звяжуть ся в один спільний парляментарний союз на взорець ческого союза.

В доповненю звіту з послїдного засїданя палати послів, подаємо слїдуючі подробиці. По перерві, коли ухвалено наглячість внесеня пос. Шустершица, забрав голос п. президент міністрів бар. Бінерт. Зміст его бесіди був такий:

Вказуючи на заяву, яку зложив він і міністер скарбу др. Біліньский в анексийній комісиї, зазначив бар. Бінерт знов, що позискані правительством концесиї що до рівнорядности управи банку не суть безвартістні. Хоч банк мусить увійти в житє, то все таки не може почати своєї акциї в справі вивласнюваня без votum будучого босаньского сойму. І то є значною поправою. А годі знов вже наперед — як то зробили деякі посли — обнижувати вартість того сойму, котрого будучий склад ще не знаний.

Щодо участи краєвих фінансових інституций в босаньскім банку, то премієр впевняє, що правительство хотіло се успішно полагодити, але не удало ся, та мимо того оно має надію, що ще удасть ся.

Відтак обговорював поодинокі точки внесеня пос. Шустерміца і зазначив, що правительство старало ся перевести рішене парляменту, але не удало ся, зате що-до домаганя, аби правительство занулювало ґарантію для Банку, мусить премієр заявити, що оно не має на те средств.

Щодо третої резолюциї, то бесідник заявляє, що хоч годить ся зі змістом внесеня в справі викупна кметів публичною дорогою, то відпорне становище австрийскої палати не може запобігти, щоби конституцийний статут для Босни не був без успіху. Коли би осягнено одну ціль, а не унеможливлено другу, то віддало би ся лиху прислугу босаньскому населеню.

Обговорюючи замітки пос. Шустерміца і Крамаржа, замічає президент кабінету, що коли сторонництво пос. Шустерміца занимає супротив правительства консеквентне відпорне становище, то бесідник не може розріжнити, що у него є тактичною, а що мериторичною квестиєю.

Щодо вислову пос. Крамаржа, то не маємо морального титулу до опіки над Босною, то ціла наша 30-лїтна діяльність в Боснї дає нам право до тих країв.

Щодо висказів пос. Крамаржа в справі відношеня австрийскої монархії до німецкої держави, то по думці бесідника той факт, що той алїянс через десятки лїт всім народам монархії, отже і Чехам запевнив мир, а не перепиняв їх розвитку, — дає такі докази, що успішности того союза не треба доказувати.

Вкінци запевняє бесідник, що правительство посьвятить босаньскій квестиї цілу свою увагу і просить палату, щоби дала ему votum, на котре оно могло би оперти ся.

5)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Хочемо знати, яка сила порушає найбільшим пароплавом на мори? На цілечвині нема такої машини, котра би давала таку силу. Найсильнїйші машини, які порушає водоспад Ніяґара в північній Америці, витворюють лиш силу, що заступає 5000 коний, підчас коли на найбільшім пароплаві кожда з машин дає силу 16.600 коний або обі разом дають силу 33.000 коний.

Що се значить? Щоби той корабель потягнути кіньми з такою силою, з якою жене его пара, треба би запрягти до него 16.500 пар коний. Коли зважимо, що після спису в 1900 р. було в Галичинї 869.138, на Буковинї 60.791, а на Шлеску 29 609 коний, то треба би, щоби мати ту силу, або 26 ту часть всіх коний (розуміє ся. не шкап) з цілої Галичини, або більше як половину всіх коний з Буковини, або наконець значно більше коний як їх має цілий Шлеск. Як би запрягти всі ті пари коний одна за другою, то они утворили би ряд, довгий на 49 і пів кільометра, або заняли би дорогу ще о пів кільометра довшу як зі Львова до Курович або з Залїщик до Лужан.

По правдї трудно уявити собі ту силу 33.000 коний і до чого она з'уживає ся. Я аж тоді набрав правдивого поняття о ній, коли стоячи на самім заднім кінци корабля, споглядав на ту запінену смугу, яку лишали по собі обі корабельні шруби, а котра тягнула ся на добру морску милю (більше як кільометер і три чверти). З чого робила ся тота брудно-білява довжезна смуга? То лиш одна, мала часть сили з'уживала ся на то, що розбурхувала воду; більша єї часть обертала бронзовими крилами шруби так, що они насамперед замість розтручувати воду, вшрубовували ся в неї мов би в дерево або зелїзо і то з такою скоростию, що за мінуту вшрубовали ся а тим самим і піхнули корабель відразу аж на 700 метрів далеко.

Придивім же ся тепер тим машинам, що витворюють так величезну силу. Розуміє ся, що не можна тут подати докладного їх опису, що впрочім і трудно би було і цікавило би хиба лиш фахових людий; але дещо можна і треба сказати.

Насамперед кожда така парова машина, що порушає одну корабельну шрубу, займає тілько місця, що н. пр. середина неодної церкви; місце то буває 25 м. довге, 9 до 10 м. широке, а 15 м. високе. На шіснайцяти стовпах з литого зелїза спочивають парові цилїндри. Але які цилїндри? Хто їх видів при льокомотивах або фабричних машинах і думає, що то такі самі, той нехай сидить тихо і не відзиває ся. То величезні бочки з зелїза, так великі, що дно такого цилїндра має майже 4 метри в промірі. В тих цилїндрі сує пара толоком, котрий разом з причіпленими до него дручками важить яких 14- до 15.000 кільоґрамів або 300 сотнарів, а тиснене, яке виконує пара за помочию того толока, есть більше як 170.000 кільоґрамів.

Тоті цилїндри стоять на горі, на яких метрів над помостом а в споді есть корбовий валок, може на яких 20 м. довгий, котрий сам один без всего, що до него належить, важить тілько, кілько дві великі льокомотиви разом. Корба, яка причіплена до него, підпимає ся на цілий сяжень в гору. Валок той зроблений з найміцнїйшого материялу, з нікдевої сталі, есть грубий (в обємі) мало що не на 60 метрів. Одною корбою не можна би его рушити, длятого має він аж чотири корби, з котрих дві з самого переду а дві трохи дальше від тамтих. Відповідно до того суть в горі уставлені і парові цилїндри.

Валок той спочиває на ложах широких на метер і більше а остаточно кінчить ся корабельною шрубою або т. зв. „пропеллером“. (Сего слова уживають Нїмцї і Анґлїйцї; оно утворене від подібного латиньского слова, котре значить „гнати“.) На кінци пропеллера суть т. зв. крила, вісім величезних металевих плит так вигнених і уложених, що відповідають частям шруби а від того й назва „корабельна шруба“.

Хто перший раз оглядає ту машинерию на пароплаві, не богато буде видіти з неї; его

При кінци засіданя счинила ся велика буча. Іменно коли прийшло до поіменного голосованя над внесенем п. Лягінії о замкнене дискусиї і коли секретар палати п. Котляж при відчитуваню назвищ послів, спитав: „де є посол Берндт?“ — німецкі радикали почали кликати: „А вас що то обходить?“ Тоді счинив ся в палаті такий крик, що президент не могучи дзвоненєм привернути супокою, перервав засіданє на 20 мінут.

Коли по 20 мінутах увійшов до салі, на міністерскій лаві не було нікого. Нараз піднесли ся оклики: „Abzug! Schluss!“ Президент дзвонив і дзвонив, а коли то нічо не помагало, замкнув засіданє, заявляючи, що про реченець слідуючого засіданя сповістить всіх послів письменно.

Reichsratkorrespondenz доносить, що то найблизше засіданє відбуде ся завтра, в второк дня 8 с. м. о години 11 перед полуднем.

В часі суботнішної наради французских міністрів повідомив президент Фалієр, що цар Николай прибуде дня 31. липня с. р. до Шербурґа на два дни до Шербурґа на дводневний побут, аби віддати візиту, яку президент зложив цареви минувшого року в Ревли. — Дня 2. серпня відбуде ся з'їзд царя Николая з англійским королем Едвардом в Кавс.

До „Köln. Ztg.“ доносять з Берлина: Почин до з'їзду цісаря Вільгельма з царем Николаєм вийшов від царя. Того не перечать з російскої сторони. Саме в часі того з'їзду мала відбути ся прогулька цісаря Вільгельма до Гамбурґа, але з причини запрошеня царя відкликано еї. Цісар Вільгельм забавить на російских водах три дни. З цісарем приїде й князь Більов, а з царем Ізвольский.

Турецке правительство дуже занепокоєне сепаратистичним рухом в Арабії і розуміє то дуже добре, що коли би хотіло приневолити арабску людність, щоби погодила ся з дотепершним станом річий, то потребувало би до того дуже сильної армії. Длятого небезпечність самовільного відокремленя Арабії від турецкої держави стає дуже можливою. Більша часть Арабів домагає ся широкої автономії, а коли би еї признано, тоді звязь з Туреччиною полягала би лише на плаченю гарачу.

Старотурки аґітують за признанєм Арабії цілковитої політичної независимости. Они розвинули свою діяльність в Єгипті, де орґанізують при помочи великих фондів „Арабске Товариство“, висилають своїх аґентів до Сирії, Арабії і Ємену. Старотурки посувають ся в своїх домаганях значно дальше, як арабскі автономісти, на чолі котрих стоїть Рошиде Монтран і котрих опирає також сторонництво Сабахедіна. Они не аґітують за автономією, але за цілковитою назависимостю Арабії мабуть лише в тій цілі, щоби новому правительству приспорити нових клопотів. То сторонництво дуже сильне в Малій Азиї, а має також численних прихильників в Царгороді.

очам представлять ся лиш величезні темні і поблискуючі маси, він буде видіти рух і спочинок, як крутять ся якісь колеса і сувають ся якісь дручки а з того всего лишить ся єму враженє, що тут було дійстно величаво, страшенно горячо і трохи якось лячно а на своїй одежи побачить ще й сліди, з котрих набере переконаня, що тут не конче ощадно обходять ся зі смаровилом.

Але й про смаровило годить ся тут щось розповісти, хоч оно по правді не єсть предметом до приятної розмови. До річий, які мусять знаходити ся на кождім посліднім пароплаві в нечуваній скількости, належить побіч вугля, доброго вина та всілякого мясива ще й олива. До подорожи з Бремен до Ню Йорку і назад потребує н. пр. великий пароплав кругло 8000 літрів оливи. Она знаходить ся у великих зелізних резервоарах близько машин, до котрих перед виїздом в дорогу помпують еї з оліиного маґазину а з тих резервоарів знову наповняють нею т. зв. з англійска танки, що знаходять ся коло машин.

Служба машинова зміняє ся що чотири години а кожда зміна дістає тілько оливи, щоби їй подостатком вистало. Але чотирнайцятьом смаровальникам і доглядачам павовок та лож, котрі ділять ся на три зміни коло двох машин, було би трудно всі чопи та ложа і пановки власноручно мастити. Одна машина має, бачите, що найменше 150 таких місць, котрі треба добре оливою намастити. Длятого в многих, добре приступних місцях суть скриньки з оливою, з котрих она випливає рурочками в ріжні місця довкола. Розуміє ся, що мимо того треби ті місця допильнувати і на случай потреби помастити руками.

Особливо делікатну оливу впускають за помочию помпи, котра сама помпує, просто до парового цилиндра, щоби там зменшити тертє толока об стіни цилиндра. Найстараннійше треба напускати оливою головні ложа, в котрих обертає ся величезний валок корбовий, а відтак великі ложа напорового валка, того, що папір або тиснене корабельної шруби переносить на корабель та не допускає до того, щоби від того тисненя парова машина псовала ся.

Наконець знаходять ся, як в місци, де машини, так і поза тим місцем ще богато инших машин як н. пр. конденсацийна помпа (до роблення в цилиндри води з пари), воздушна помпа, дінамо-машина і т. п., котрі з'ужитковують не лиш богато пари і вугля, але також і богато оливи. Тим то й поясняє ся, що із сего пахучого артикулу минає ся на день яких 400 до 500 літрів а з суміш з парою, порохом і димом робить в машиновім місци такий запах, який може викликати лиш розпарене смаровило.

Я тут розповів лиш дещо про великі машини, що обертають корабельну шрубу на великім пароплаві, а кілько би то дало ся ще розповісти про той довгий валок, що переходить сподом корабля через безконечні тунелі, про саму величезну шрубу, котра коштує сотки тисячів, про кітли, під котрими на годину згарає більше як 30 сотнарів камінного вугля на вісьмох окремих палещах. Та чи можна за годину все то оглянути і о всім тім побалакати, що безпримірний техвічний розвиток довів в теперішних часах до самого вершка висоти?

*

Треба признати, що загально взявши пливемо досить приятно і безжурно по океанї. Европа зі всім своїм горем дже давно поза нами а Америка з новими клопотами ще досить далеко; живемо лиш теперішностю як одна миролюбива і згідлива громада, котрій байдуже про цілеччину та й дійстно в перших днях рідко кому приходить земля на гадку. А то ще для того, котрий перший раз їде кораблем, єсть що хепля щось нового побачити та й подорожні небавком зазнакомлюють ся. Серед тої збиранини ріжнородних елементів з цілого сьвіта єсть такі що видіти, можна неодного наслухати ся та нарозповідати ся. Так н. пр. їхали з нами Американці, що перебули війну на Кубі, були Росияни, що щасливо втекли від Японців зпід Ляояну і Мукдену, були люди, що їхали не лиш до Ню-Йорку але аж до Каліфорнії і Кльондікє та до Японії і т. д., і цікаво було нераз послухати, як котрий з них розповідав про свої пляни, подорожі і пригоди на далекім заході.

Дивна річ, як то чоловік, коли обмежений на одно мале місце, пристає борзо один до другого, а як ще скорше ба майже нагло розлітає ся той кружок, коли остаточно по довгій їзді край призначеня виринає з води. Тоді всї розбігають ся, кождий пильнує своїх інтересів, стає еґоїстом, самолюбом. Лиш трусливий і недосьвідний шукає в своїй безрадности опори у другого, але найчастійше лиш на то, щоби почути слова: „Радь собі сам, як можеш і вмієш!“

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 6 го червня 1909

— Є. Е. п. Намістник др. М Бобржиньский виїхав до Відня, де станув вчера рано. З п Намістником поїхав староста др. Бараньский.

— Іменованя. Міністерство торговлї іменувало укінченого студента прав дра Ант. Бургелевича практикантом концептовим для округа галицкої Дирекциї почт і телеграфів у Львові.

— Іспити приватистів за рік шк. 1908/9 відбувати ся будуть в гімназиї академічній у Львові — в головнім заводеню і на філії — ві второк 22 червня. Такса за цілорічний іспит 48 К, за піврічний 24 К крім оплати шкільної.

— Іспити вступні до І класї будуть сего року 6 липня. Зголошеня приймати ся буде почавши від 2 липня. Метрика конче потрібна.

— З руск. тов. педаґоґічного. З причини перерібки камениці, купленої товариством на школи, канцелярию товариства перенесено на ул. Вірменьску ч 2 (де філія бурси) і туди належить адресувати всї письма та посилки. Також адміністрация „Дзвінка“ і „Учителя“.

— З київскої „Просьвіти“. Дня 1 с. м. відбули ся загальні збори членів „Просьвіти“ в Київі. Після звітів вибрано нову раду, до котрої війшли: А. Русов, С. Русова, М Кривенюк, Л. Яковська, С. Тимошенко, П. Чижевський і П. Понятенко, і їх заступниками Ксеняюк, М. Ішуна, А. Козьминьский і Данько. Вкінци вибрано почесними членами товариства першого голову письменника Бориса Грінченка і директора „Кредитового Союза“ у Львові дра Костя Паньковского, котрий дарував цінну бібліотеку, зложену із 1500 томів.

— Дрібні вісти. Товариства „Захоронка“ і „Вакацийні оселї“ уряджують дня 13 с. м. фестина. Жертви на фантову льотерию можна складати в „Труді“ (Ринок ч. 39). — Загальні збори Тов. „Народ. Дім в Підгайцях“ відбудуть ся дня 18 червня о 5 год. по полудни без огляду на число членів — Загальні збори Тов. „Народний Дім“ в Перемишлянах заповіджені на 10 с. м. відбудуть ся з тим самим порядком дневним аж дня 13 с.м. о 4 год. по полудни. — З чернорецкої вязниці втекло оногди 5 небезпечних злочинців, з котрих один був засуджений на кару смерти, а прочі мали бути відставлені до кримінału в Станиславові.— Розправа карна о крадіж стемпелів в суді повітовім в Сокали закінчила ся тим, що трибунал засудив Йойну Туртельтавба на 6 місяців за крадіж, спроневірене і обманьства а Йоська Цімманда купця з Сокаля на 8 місяців за участь з тих надужитях. Хаскля Туртельтавба і Герша Аймерле увільнено.— В Мунині коло Ярослава видобуто з води трупа якогось чоловіка низького росту в робітничім одіню. Труп лежав може вже 2 місяці у воді. Перемиский суд веде слідство що до особи погибшого.

— Страшна катастрофа від грому. В суботу вечером пересунула ся над Краковом страшна туча а около пів до 8 год. роздав ся страшенний гук і рівночасно в полудневій части Кракова та в головнім ринку затрясли ся доми і повилїгали тисячі шиб. Попереджувані люди в помешканях не знали що такого стало ся і були переконані, що то десь близько грім вдарив. Тимчасом серед загального переполоху зачав гук повтаряти ся, а відтак одержала краківска поліция телефонічно повідомлене о страшній катастрофі, яка стала ся у Воли Духацкій за містом Подгуржом в наслідок удару грому в маґазин пороху.

Требаж знати, що в тім місци, за міскими вапнярками Подгуржа, при дорозї як до Вілички стоїть 8 маґазинів войскових віддалених від себе яких 300 до 300 метрів. Отже в один з тих маґазинів, в котрім було 12.000 кільоґрамів пороху вдарив грім і запалив порох, котрий викликав страшенну катастрофу. На першім вибуху однак не скінчило ся. В тім маґазині чи може й в сусїдних були шрапнелї, котрі зачали опісля один по другім вибухати аж до рана.

Тамчасом товпа людий з Кракова пустила ся на місце катастрофи, але коло Подґуржа один відділ войска заступив їм дорогу і не пустив дальше. А то катастрофа могла би була стати ще більше, бо шрапнелї один по другім або кілька разом не переставали вибухати. Що ті всі шрапнелї не вибухли разом з порохом, то лиш длятого, що они були зложені в маґазині під підлогою, котра горіла поволи і запалювала набої.

Як великі суть розміри сеї катастрофи, доси ще не можна докладно знати. Так само ще не знати, чи і кілько згинуло людий. Кажуть, що войскова варта, яка стояла коло маґазинів, мов би якимсь чудом уйшла смерти. Вояком, що ходив на варті, кинуло лиш об землю і приголомшило, а з прочих ніхто не потерпів. З другої сторони кажуть, що одного вояка выкинуло у воздух і він погиб, а другого зранило. За то потерпіли дуже люде в сусідних селах.

На стациях зелїзничих в Подґуржу-містї, в Плашові, Бонарці, в Гжеґуржках, в кілька сот домах в Подґуржу, в касарнях в Ракові пах і Подґуржу і в других сусідних селах повисаджувало всї шиби у вікнах, повалило комини і покалїчило множество людей. У вапнярці положеній близько пороховнї зисадив вибух двері і вікна з футринами та наробив шкоди в 15 хатах і поранив людий.

В Кракові, в многих домах при улицях Любіч, Тополевій, Раковіцкій, Ґродскій, Звіринецкій, на Страдомю і многих инших повисаджувало всї шиби у вікнах. Між иншим ушкоджено дуже значно вітраж в костелї ОО. Домініканів рисунку Ґроттґера, а дарунок п. Пшездзецкої. Та й в старім ратуши на Вольници і в многих домах повипадали шиби.

Наслїдки вибуху дали ся особливо важко почути на стациї зелїзничій Подґурже-Плашів. Вибух був так сильний, що в комнатах поперевертали ся на землю столи і шафи. Зі всїх сторін сипав ся мур і скло з потрісканих шиб. Жертвою впало на тій стациї около 150 людий зі служби зелїзничої, з помежи урядників і осіб приватних, котрі в хвили вибуху були на двірци; їх покалїчило скло і спадаючі предмети.

На вість о так великім числї ранених виїхало зараз з Кракова до Плашова пять лікарів зелїзничих, котрі подавши поміч раненим відіслали їх зараз домів. Вечірним поспішним поїздом, що їхав до Львова, поїхало до Плашова ще кількох лікарів і до 12 год. в ночи подали поміч 75 людем. О 12 год. в ночи виїхало з Кракова специяльним поїздом 80 вояків, щоби взяти участь в акциї ратунковій.

Дворець в Подґуржу-Плашові значно ушкодило. На цїлім двірци нема анї одної цїлої шиби. Дроти телеґрафічні на значнім просторі довкола двірця порозривало. Дуже значно ушкоджені каса особова і вестибуль двірця, в котрих всї шиби висадило і двері вирвало. Найбільше ушкоджений маґазин товаровий, в котрім повирвало цїлї стіни. Довкола маґазину розставлено сторожу войскову, котра стереже товарів. Як страшенна була вибуху, можна зміркувати по тім, що з огрівальні на стациї Подґурже-Плашів вирвало із завіс величезні зелїзні двері і пігнуло їх так мов би то тоненьку бляху.

— **Сензацийне убийство** чи самоубийство в Кракові доси ще не виясняло ся вповні, але більше даних промавляє за тим, що то Янїна Боровска застрілила адвоката др. Левицкого, як що він сам відобрав собі житє. Як звістно, Янїна Боровска сидить вже в слїдчій вязници. Секция тїла бл. п. Левицкого виказала лиш одну рану в чолї, вище правого ока, внаслїдок чого кров залила мозок і спричинила смерть. Лїкарі застерегли собі оречене на пізнїйше аж по розслїдженю всїх обставин, чи вистріл походив з близька чи з далека, отже чи має ся тут дїло з убийством чи з самоубийством.

Бл. памяти Левицкий знаходив ся в дуже добрих відносинах матероколних. Єго майно виносять около 100.000 К. Боровска призна ла ся, що до его помешканя прибула в критичнім дни о 4 год. по полудни і побула там до 7 год. Відтак вийшла. На питанє, коли знов вернула, не відповідала або крутила. Признала лиш, що коли роздав ся вистріл, була вже в помешканю Левицкого. Она стоїть при тім, що погибший допустив ся самоубийства, що на неї зробило так велике враженє, що она не знає, що тодї з нею дїяло ся.

„Naprzód“ доносить, що Боровска в пятницю, заким вийшла з готелю Вікторий, написала працальні листи до знакомих осіб. Листи ті знайшла полїция підчас ревізиї. Боровска доносила в них, що слїдуючої ночи виконає самоубийство.

† **Померли:** Володислав Шимонович, радник Двору, ем. надпрокуратор державний помер у Львові дня 3 с. м. у Львові в 73 р. житя.— Зиґмунт Мотилевский, інжинір помер у Львові дня 5 с. м. в 59 р. житя.

Телеґрами.

Чернівцї 7 червня. В суботу по полудни настав над містом хмаролом. Вода залила головний дворець зелїзничий; в будинках стояла вода на стопу високо. Рух удержувано.

Константинополь 7 червня. Після урядової депеші з Адена арештовано там доси 445 магометан і 117 осіб инших народностий.

Константинополь 7 червня. Шефа стрільцїв Ідіса, маршалка Таґіра і ґенерала бриґади Таґіра засудив суд военний на деґрадацию і 6 лїт крїпости. Оба були Альбанцями. Султан затвердив вирок.

Петербург 7 червня. При кінци вчерашнього засїданя прийшло до дуже бурливих сцен, коли кадет Карантов сказав, що в епархії еп. Евлогія (крайна правиця) ширено православіє за помочию кнута.

Петербург 7 червня. Дня 5 с. м. було тут знову 12 нових случаїв занедужаня на холеру, з тих 3 закінчило ся смертию.

Константинополь 7 червня. „Jeni Gazetta“ доносить, що Магмут Шефкет повідомив екуменїчний і вірменьских патріархат, що Вірмени до санкциї нового закона войскового можуть вступити до армії яко охотники.

Вибух порохівнї.

Краків 7 червня. Як показує ся, з людий підчас вибуху ніхто не згинув. Вість о смерти одного вояка на варті показала ся хибна. Загальне число ранених виносить 320. Рани спричинили кусні скла або спадаючі предмети. З персоналу зелїзничого есть ранених 70 осіб. з того лиш одна, служниця заступника начальника стациї тяжко, відломком скла в око. Сильнїйше зранені: п. Млинарский, студент прав, аґент полїцийний Дереш і реставраторка зелїзниці Північної п. Васерберґова.

Краків 7 червня. Після послїдних інформаций по ударі грому в порохівню на Вольи духацкій зачали ся вибухи, котрі через пів години ширили заколот і переполох. Ґранати, що били в хати і стіни домів, дуже їх розривали. З початку слїдували вибухи що кілька мінут по собі; по кількох годинах були вже рідші. В найбільше потерпівшій сторонї в окрузї кількасот метрів не остав ся нї один будинок.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейського.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{15}*), 8·05, 10·20*, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{1}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}

З Янова
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10^{10}.

Зі Ширця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.

З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.

З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30 *), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11^{25}.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{32}.

До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41
від 1/7 до 31/8 9.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.

До Ширця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5. до 12/9 10·35.

До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).